

DORPSORGAN

spaarndam

dorpsorgaan spaarndam

inhoud:	pag:
oproep verkiezing leden dorpsraad Spaarndam	3
realiteitszin	4
brief aan de Raad van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude	7
brief aan het College van Burgemeester en Wethouders van Haarlem	8
en die staart is toch gegroeid	9
en nu een heel ander onderwerp	9
oplossing nieuwjaarspuzzel	10
speeltuinvereniging "Nieuw Leven", afd. Tafeltennis	11
standen	12
herinneringen aan oud Spaarndam	13

<i>redactieleden:</i>	<i>tel:</i>
<i>e. huttinga</i>	<i>ijdijsk 27 373032</i>
<i>j.a. knijnenburg</i>	<i>ijdijsk 26 372493</i>
<i>mevr.g. spierenburg</i>	<i>kerklaan 26 371821</i>
<i>d.a. verdurmen</i>	<i>visserseinde 71</i>

blad van de dorpsraad-spaarndam

7e jaargang nr. 2

redactie-adres: IJdijsk 27, Spaarndam

OPROEP VERKIEZING LEDEN DORPSRAAD SPAARNDAM

De voorzitter van de commissie belast met de voorbereiding en uitvoering van verkiezing van leden van de Dorpsraad Spaarndam maakt het volgende bekend:

1. kiesgerechtigde Spaarndammers worden opgeroepen om op:
Donderdag 29 maart 1973 's avonds tussen 7.00 en 8.30 uur
deel te nemen aan een verkiezing van leden van de Dorpsraad Spaarndam, waartoe de kiescommissie zitting zal nemen in de St. Adelbertusschool aan de Claes van Kietenstraat alhier;
2. te vervullen zijn 2 vacatures, ontstaan door het periodiek aftreden van de heren K. de Boer en C. Vroege. Beiden zijn herkiesbaar;
3. kiesgerechtigd zijn volgens art. 1.03, lid 2 van het statuut: Spaarndammers, die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en staan ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Haarlem of in dat van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude;
4. de Dorpsraad Spaarndam stelt, in alfabetische volgorde, de volgende kandidaten voor:
dhr. K. de Boer, IJdijk 30,
dhr. C.J. Vroege, Kerklaan 1A;
5. door kiesgerechtigde Spaarndammers is op de voorgeschreven wijze kandidaat gesteld:
mevr. H. Dreierink-van Amerongen, Chr. Bruningstraat 24;
6. de stemming geschiedt schriftelijk. Kiesgerechtigden kunnen zich op eerdergenoemde datum, tijd en plaats aanmelden bij de kiescommissie, waarna hen een stembiljet wordt uitgereikt. Op het stembiljet mogen *niet meer* dan 2 hokjes worden roodgemaakt;
7. in bijzondere gevallen kan worden gestemd bij volmacht. Men wende zich daartoe tot de hulpsecretarie Spaarndam, Westkolk 4;
8. na afloop van de stemming zal de uitslag worden vastgesteld en bekendgemaakt;
9. indien door minder dan 50 kiesgerechtigden aan de stemming wordt deelgenomen zal deze op grond van art. B-10 van het huishoudelijk reglement door de Dorpsraad Spaarndam ongeldig moeten worden verklaard, en zal de Dorpsraad Spaarndam in de vacatures voorzien;
10. de kiescommissie is als volgt samengesteld:
C. van Reijendam, voorzitter
E. Huttinga, lid
J.P. Kerkvliet, lid;
11. de Dorpsraad Spaarndam is voornemens om na de stemming, dus na 8.30 uur, de mogelijkheid te openen om te discussiëren over aangelegenheden Spaarndam betreffende.

De voorzitter van de kiescommissie,

C. van Reijendam.

Realiteitszin.

Dat is altijd een eigenschap geweest waar de Spaarndammers in uitblonken. Het kwam voort uit hun nuchterheid en veel kon op basis, juist van deze eigenschap, gerealiseerd worden. Nu echter de kwestie Dorps-huis speelt heeft deze goede eigenschap veel Spaarndammers in de steek gelaten. Ook de Dorpsraad is plotseling onzeker geworden. Zelf ben ik altijd voor de centrale ligging van een gemeenschapsvoorziening geweest en dat ben ik nog. Maar wat betreft de plannen voor het Sportpark heb ik voor de realisering aldaar gekozen. Mijn motieven daarvoor zijn de volgende:

1. De geplande voorziening op het Sportpark is geen gemeenschapshuis of dorps-huis. Het is zeker niet iets zoals Chris van Warmerdam zich dat aan de Kolk voorstelde. Het is een kruisgebouw met clubruimte en vooral een sporthal. Dat het kruisgebouw op het Sportpark komt te liggen is jammer maar niet onoverkomelijk, zeker nu Dr. Weyerman er zijn praktijk niet gaat uitoefenen. Een clubruimte kan daar best zijn zonder de clubruimte van de Speeltuin te schaden. Het één bijt het ander niet. De sporthal hoort op het Sportpark thuis. Een vrij gemeenschapsgebruik van zo'n gebouw is vanuit financieel oogpunt onverantwoord, op basis daarvan gaat niemand met zo'n gebouw in zee. Daarom wordt de sporthal een voorziening die volgens mij alleen maar verantwoord te exploiteren is naast de voorzieningen van de S.V. Spaarnwoude. Alleen door die koppeling en het benutten van dezelfde kantine kan de zaak financieel zo goed mogelijk draaien. Waarschijnlijk ligt er dan in het beheer de dagtaak voor één man.
2. De plaatsing bij de Boerenleenbank kost ongeveer f 300.000,— duurder. De financiële lasten in zo'n gebouw zonder kantine worden dan een ondraaglijke last.
3. Het is duidelijk dat de autoriteiten de plaats bij de Boerenleenbank niet zien zitten en dat betekent dat we op een nieuwe generatie zouden moeten wachten, daar kan zelfs een beroep op onze Koningin niets aan veranderen.
4. De ruim 200 handtekeningen die voor plaatsing bij de Boerenleenbank pleitten vormen een democratische minderheid. (Er zijn ongeveer 1400 Spaarndammers, groot en klein). Daarbij heeft nog het onzuivere motief een rol gespeeld dat Dr. Weyerman in het kruisgebouw zijn praktijk zou gaan uitoefenen. Tegen een sporthal en een clubruimte op het Sportpark zullen weinig mensen bezwaar hebben. Ook voor het kruisgebouw vallen de problemen weg als de dokter er geen praktijk gaat uitoefenen.
5. Het gebruiken van de subsidie waardoor je voorlopig op geen subsidie voor een andere voorziening meer hoeft te rekenen is een kwestie van tijd. Als de Spaarndammers over 10 jaar een meer centraal gelegen culturele voorziening willen dan spelen ze dat klaar. Vooral als de Dorpsraad zo verstandig is het bestuur van het recreatiegebied Spaarnwouderbos bij de financiering in te schakelen. Op dit moment is de animo voor culturele zaken te klein. Op basis daarvan is financieel niets te beginnen. In Rusland staat in elk dorpscentrum een vrij gemeenschapshuis maar in ons land vereist zo iets nu eenmaal een financiële exploitatie en het ziet er niet naar uit dat daar binnenkort verandering in komt. Wat de vergelijking met Rusland betreft m.i. gelukkig niet.

Conclusie:

- A. Een gemeenschapshuis zoals Chris van Warmerdam zich dat voorstelt is ideaal en hoort aan de Kolk thuis. Maar zijn idealen zijn op de plannen voor het Sportpark niet van toepassing.
- B. De Dorpsraad moet de gedachte van de meerderheid van de Spaarndammers uitvoeren en de plannen op het Sportpark zo snel mogelijk door laten gaan. De plaats speelt geen rol want het is geen gemeenschapshuis.
- C. Elke verdere discussie is tijdverlies.

Gerrit van den Beldt.

Als redactielid heb ik vorenstaande bijdrage van de heer Gerrit van den Beldt met belangstelling gelezen. De heer Van den Beldt heeft met zijn vele artikelen over de geschiedenis van Spaarndam een belangrijke bijdrage geleverd aan de inhoud van talloze Dorpsorganen in de afgelopen jaren. Alleen al deze activiteit toont voldoende zijn positieve instelling aan t.o.v. de Dorpsraad Spaarndam en de redactie van het Dorpsorgaan.

Op de zienswijze van de heer Van den Beldt voel ik mij echter als redactielid maar nog meer als Dorpsraadlid verplicht te reageren. Hoewel het misschien wenselijk zou zijn een zo volledig mogelijk overzicht te geven van de ontwikkelingen rond het te stichten Gemeenschapshuis gedurende het afgelopen jaar, wil ik op dit moment liever volstaan met enkele kanttekeningen.

In tegenstelling met de geschiedenis over Spaarndam is de kwestie Gemeenschapshuis nog voortdurend in beweging en het vraagt veel inzicht en goede informatie om hierover een verantwoorde uitspraak te doen. Voor een zinvolle discussie en ter voorkoming van onnodige moeilijkheden zullen een aantal zaken een duidelijk beeld moeten houden.

De juistheid van de opmerking dat de realiteitszin voortkomende uit de Spaarndamse nuchterheid met betrekking tot het Gemeenschapshuis voor vele Spaarndammers teloor is gegaan, en we ook met een onzekere Dorpsraad zijn komen te zitten, wil ik graag aan de geschiedschrijvers overlaten.

De bedoeling van de Dorpsraad Spaarndam alsmede van de Stichting i.o. Gemeenschapshuis Spaarndam was en is een gemeenschapsvoorziening voor geheel Spaarndam te verkrijgen. Hierover mag geen misverstand bestaan!

Uitgaande van de visie van de heer Van den Beldt waarin een andere voorziening dan door ons voorgesteld gestalte heeft gekregen, komt men inderdaad tot andere uitkomsten.

Als we het echter over dezelfde voorziening hebben n.l. een Gemeenschapshuis of Gemeenschapsvoorziening, blijkt onze geachte opponent net als de Dorpsraad wél voorstander van een centrale ligging voor een dergelijke voorziening.

Voor alle duidelijkheid wil ik hierbij nog eens nadrukkelijk stellen, dat de Dorpsraad na zeer uitvoerig overleg met de bevolking van Spaarndam, de Spaarndamse verenigingen en de beide gemeentebesturen, destijds de plaats nabij de Boerenleenbank als de meest geschikte plaats vanwege de centrale ligging heeft aangegeven.

De later in het geding gekomen plaats op het Sportpark was aanvankelijk voor de Dorpsraad aanvaardbaar, mede in verband met de hiervoor door de Stichting Gemeenschapshuis aangevoerde argumenten. Door allerlei ontwikkelingen heeft de Dorpsraad zich op verzoek van het gemeentebestuur van Haarlem, opnieuw over de plaats moeten uitspreken. Uit een enquête onder de kiesgerechtigde Spaarndammers bleek dat men overwegende bezwaren had tegen vestiging van een Gemeenschapshuis op het Sportpark. (zie hierover Dorpsorgaan 6e jaargang nr. 7)

Dat in het Gemeenschapshuis de sportbeoefening veel aandacht moet krijgen heeft volledig de instemming van de Dorpsraad, maar het gaat beslist te ver het Gemeenschapshuis op te delen in een kruisvoorziening en een sporthal.

Indien de gedachte van de heer Van den Beldt juist zou zijn, zou de plaats op het Sportpark mogelijk voorkeur verdienen echter met het reeds ook door hem gemaakte bezwaar t.a.v. de kruisvoorziening.

De onder punt 2 genoemde meerkosten zijn de Dorpsraad niet bekend en waren m.b.t. de door de Dorpsraad te adviseren plaats ook niet relevant.

Uitgaande echter van meerkosten op de door de Dorpsraad meest geschikt geachte plaats voor het Gemeenschapshuis, zal waarschijnlijk een jaarlijkse bijdrage in de exploitatie door de gemeentelijke overheid noodzakelijk maken.

Indien langs deze weg een oplossing zou kunnen worden gevonden zal dit te prefereren zijn boven het sluitend maken van de exploitatie door het verhogen van de kantine-inkomsten.

T.a.v. het gestelde onder punt 3” dat de autoriteiten de plaats bij de Boerenleenbank niet zien zitten”, zou ik de opmerkingen willen maken: “dat de autoriteiten de plaats bij de Boerenleen-

bank NOG niet zien zitten", alhoewel door bemiddeling van de heer F.J.A. IJsselmuiden, Burgemeester van Haarlemmerliede en Spaarnwoude, aanzienlijke verbeteringen zijn ingetreden die mogelijk tot een oplossing kunnen leiden.

Met betrekking tot het aantal tegenstemmers voor de plaats op het Sportpark zoals in punt 4 genoemd, verdient het aanbeveling eerder genoemd Dorpsorgaan nog eens na te lezen. Daaruit blijkt dat van de kiesgerechtigde Spaarndammers uit het westelijk dorpsdeel (= Gemeente Haarlem) ruim 38 procent heeft tegengestemd.

Onder punt 5 wordt de opmerking gemaakt dat over ca. 10 jaar in het kader van het recreatiegebied waarvan Spaarndam dan deel zal uitmaken, waarschijnlijk financiële mogelijkheden zijn te vinden voor realisering van een centraal gelegen culturele voorziening; mede gezien tegen de achtergrond van geringe animo voor culturele zaken op dit moment.

Als dit een juist gegeven is, zou een en ander er m.i. juist voor pleiten nu reeds aan de culturele voorzieningen in het Gemeenschapshuis veel aandacht te besteden voor verbetering van de door de heer Van den Beldt gesignaleerde omstandigheid.

Daar het al erg moeilijk is om in ons samenlevingspatroon een Gemeenschapshuis te realiseren heb ik aan „vergelijkingen met Rusland" dan ook geen behoefte.

Nog enkele opmerkingen over de conclusie zoals door de heer Van den Beldt in zijn brief zijn vermeld.

onder A. Inzake de dorpshuisplannen van de heer Chris van Warmerdam wil ik mij in dit verband van commentaar onthouden.

onder B. Daar het voor de Dorpsraad wel een Gemeenschapshuis betreft, speelt de plaats wel degelijk een rol en wordt met het in acht nemen van de belangen van de Spaarndamse bevolking naar een zo goed mogelijke en verantwoorde oplossing gezocht.

onder c. Een verdere discussie is inderdaad tijdverlies maar kan -in het algemeen belang- wel eens noodzakelijk zijn.

Dees Verdurmen.

Belangstellenden zal het niet zijn ontgaan dat de ontwikkeling van het Noordzeekanaalgebied, wat anders verloopt dan de plannenmakers zich hiervan hadden voorgesteld.

De gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude heeft bij de vaststelling van het streekplan in 1968 er in moeten toestemmen dat het overgrote deel van haar grondgebied werd opgedeeld in een industriegebied en in een later in te richten recreatiegebied.

De westelijke grens van het industrieterrein lag hierbij tot aan rijksweg 6.

In januari 1969 werd door de raad van dezelfde gemeente een bestemmingsplan "Landelijk Gebied" vastgesteld, hetwelk afweek van het streekplan. Dit bestemmingsplan kreeg geen goedkeuring van de provincie Noordholland waarna de gemeente in beroep ging bij de Kroon waarover nog geen uitspraak is gedaan.

Het afgelopen jaar hebben zich nieuwe ontwikkelingen voorgedaan, waarbij de gemeenten Haarlem, Velsen en Haarlemmerliede en Spaarnwoude voorstanders bleken de grens van het industriegebied naar Amsterdam terug te dringen en deze te leggen bij de Machineweg.

Met de komst van de heer F.J.A. IJsselmuiden, de nieuwe burgemeester van Haarlemmerliede en Spaarnwoude is er door deze gemeente met voortvarendheid aan een voorbereidingsbesluit gewerkt waarmee de gemeente Amsterdam voorlopig niet verder kan gaan met het inrichten van het industriegebied dan tot aan de Machineweg.

Daar de Dorpsraad Spaarndam bij de procedure voor de vaststelling van het streekplan in 1968 zich reeds had uitgesproken tegen de inrichting van een industriegebied voor basis-industrie (petrochemische) op

nog geen 2 km afstand van Spaarndam, wil de Dorpsraad dan ook gaarne zijn instemming betuigen met het initiatief van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude om te trachten paal en perk te stellen aan een ongewenste industriële ontwikkeling van het Noordzeekanaalgebied.

Onderstaande brief werd dan ook op 2 maart jl. verzonden.

Aan
de Raad van de gemeente Haarlemmerliede
en Spaarnwoude,
Raadhuis,
HALFWEG. (NH)

73/12.

voorbereidingsbesluit

2 maart 1973.

Edelachtbare Heren,

Met instemming namen wij kennis van het feit, dat U in Uw vergadering van 28 februari j.l. het besluit hebt genomen te verklaren, dat voor het gebied ten westen van de Machineweg in de Houtrakpolder een bestemmingsplan in voorbereiding is.

Wij juichen het zeer toe, dat U op deze wijze paal en perk tracht te stellen aan een industriële ontwikkeling in het bewuste gebied, hetgeen de leefbaarheid van Spaarndam ten goede zal komen.

Met de meeste hoogachting,

DORPSRAAD SPAARNDAM.

(get.) K. de Boer , voorzitter.

(get.) R. de Vries-van Westrhenen , secretaresse/pm.

Nadat de Dorpsraad op 7 augustus 1972 een bespreking had gehad met o.m. het Gemeentebestuur van Haarlem werd ons door dit college verzocht opnieuw uitspraak te doen over de plaats voor het te bouwen gemeenschapshuis. Met ons schrijven van 21 september 1972 (zie ook Dorpsorgaan 6e jaargang nr. 7) werd aan dit verzoek voldaan. Op 31 januari 1973 ontving de Dorpsraad Spaarndam van het Gemeentebestuur van Haarlem een schrijven met de navolgende inhoud.

Naar aanleiding van de vele besprekingen en de gevoerde correspondentie met betrekking tot de realisering van een gemeenschapshuis in Spaarndam delen wij U het volgende mede.

Onder meer op grond van het besluit van gedeputeerde staten van Noord-Holland d.d. 12 december 1972 is ons gebleken dat vestiging van een dorpshuis op het sportcomplex aan de Ringweg binnen redelijke termijn mogelijk is.

Wij hebben daarom na rijp beraad besloten aan de realisering van het gemeenschapshuis op deze plaats medewerking te verlenen.

Gaarne zouden wij van U voor 15 februari a.s. Uw commentaar op de door ons genomen beslissing vernemen.

Met onze brief van 8 februari j.l. zoals in onderstaande weergegeven, hebben we op voorgaande schrijven gereageerd.

Aan
het College van Burgemeester en Wethouders
van Haarlem,
Stadhuis,
Grote Markt,
HAARLEM.

73 3.

8 februari 1973.

plaats gemeenschapshuis
Spaarndam

Hoogedelachtbare Heren,

Wij kwamen in het bezit van Uw brief van 31 januari 1973, afd. 1 nr. 77331 met als onderwerp "plaats gemeenschapshuis Spaarndam".

Tot onze verbazing moesten wij uit genoemde brief, vernemen, dat U hebt besloten medewerking te verlenen aan de realisering van een gemeenschapshuis op het bestaande sportcomplex.

U gaat hiermede volledig voorbij aan het verzoek - vervat in onze brief van 21 september 1972 - om in te stemmen met een onderzoek naar de realiseringmogelijkheden ter plaatse van de boerderij Zijkanaal C 14, hoek Ringweg, een - ten opzichte van de totale dorpsbebouwing - volkomen centraal gelegen plaats.

U baseert Uw beslissing mede op grond van een besluit van gedeputeerde staten van Noord-Holland d.d. 12 december 1972, welk besluit betrekking heeft op ingediende bezwaarschriften tegen de door de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude op grond van artikel 19 van de wet op de Ruimtelijke Ordening gevraagde verklaring van geen bezwaar. In dit besluit menen gedeputeerde staten ondermeer, dat realisering van een gemeenschapshuis op het sportpark binnen redelijke termijn mogelijk is.

Wij betreuren het, dat U de redelijke realiseringstermijn stelt boven een door velen belangrijker geachte centrale plaats. Een dergelijke plaats vindt U ook steeds terug in onze adviezen terzake, welke enerzijds gebaseerd zijn op uitspraken van de Spaarndamse bevolking en anderzijds mede zijn gezien in het licht van de toekomstige functie van het dorp Spaarndam in het recreatieplan.

Niettegenstaande een groot aantal Haarlemse Spaarndammers - dus ingezetenen van Uw gemeente - zich heeft uitgesproken tegen de plaats sportpark, hebt U gemeend te moeten kiezen voor een volkomen excentrisch gelegen plaats. U velt een oordeel zonder de mogelijkheid te hebben gehad - op grond van vergelijkingscijfers - de twee in het geding zijnde plaatsen behoorlijk tegen elkaar af te wegen.

Zoals reeds eerder vermeld hebben de Spaarndammers zich uitgesproken voor een centraal gelegen plaats (zie ons 1e advies d.d. 27 december 1967 en ons 2e advies d.d. 19 januari 1971) en wij rekenen het tot onze taak deze uitspraak van onze dorpingen te respecteren en te verdedigen en wij menen als zodanig een grote verantwoordelijkheid te hebben.

Als gevolg van Uw beslissing moeten wij U wijzen op de mogelijke problemen welke

kunnen ontstaan ten aanzien van dat deel van de financiering, dat door de Spaarndamse bevolking moet worden ingebracht.

Een afschrift van deze brief zal worden gezonden aan:

- de voorzitters van de fracties in de Haarlemse gemeenteraad;
- burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude;
- bestuur stichting i/o "Gemeenschapshuis Spaarndam".

Met de meeste hoogachting,

DORPSRAAD SPAARNDAM.

(get.) K. de Boer , voorzitter.

(get.) R. de Vries-van Westrhenen , secretaresse/pm.

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

En die staart is toch gegroeid!

De vorige keer heb ik U verteld dat ons saldo voor het zwembadje Ds. M.G. Blauwschool op 13.000 gulden stond.

Ook dat de Evangelische Omroep ons helpen zou.

Die uitzending heeft ons 20.000 gulden opgeleverd, daarnaast konden er nog diverse giften bij opgeteld worden.

J.l. vrijdag hebben we in de aula van het Marnixcollege, spontaan afgestaan door de rector en bijzondere prettige assistentie van de conciërge, een enorme kienavond met verloting georganiseerd.

Een schat van prijzen met een verrassende opbrengst, zegge f 1.987,01. Al die waterdruppels zijn wel een hele straal geworden.

Ons saldo is nu 41.000 gulden. We gaan rustig door met bonnen sparen, ideeën bedenken enz, wie weet misschien sleept die staart dan wel "door het water".

Mevr. P. Roclofsen.

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

En nu een heel ander onderwerp.

Door ons vertrek uit Spaarndam zoek ik een Dame of Heer die mijn huidige functie van "Wijkhoofd" over zou willen nemen.

Met name voor de collectes "Sonnevanc en Zonnegloren" en de nationale collecte voor het geestelijk gehandicapte kind.

Er is niet veel werk aan, maar het is wel belangrijk werk en zeer noodzakelijk. Beschikt U, Mijnheer of Mevrouw, over wat vrije tijd?

Toe, neemt U eens contact met mij op voor een afspraak?

Ik zal U graag ontvangen, mijn telefoonnummer is 372677.

Met vriendelijke groeten,

Mevr. P. Roclofsen,
Dr. W. Nijestraat 9,
Spaarndam.

OPLOSSING NIEUWJAARSPUZZEL:

1. Politie
2. Monteur
3. Bakker
4. Slager
5. Kruidenier

De redactie was erg blij met de vele goede inzendingen die binnengekomen zijn. Natuurlijk kan niet iedereen een prijs krijgen, daarom hebben we er ook dit jaar weer vijf uitgeloot. De prijzen vielen op de hier onder vermelde deelnemers:

1. Ronald van Elteren, Kerklaan 53
2. José van Geldorp, dr. Nijestraat 18
3. Marja Kroon, Ringweg 4
4. Robin Blom, Pol 30
5. Carry Bootsman, Ringweg 83

Deze vijf kunnen binnenkort de prijzen thuis verwachten.

De redactie wil hierbij de S.V. Spaarnwoude van harte complimenteren met het behalen van het kampioenschap in de 1ste klasse van de H.V.B.

Ook in de 4e klasse van de K.N.V.B. wensen wij U veel voetbalgenoegen en weer heel veel succes toe.

Met deze wil ik allen dank zeggen voor de ontvangen post en bloemen bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis.

Mevr. A.W. Cobussen
Dr. W. Nijestraat 27
Spaarndam (O)

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de belangstelling en het medeleven bij de ziekte en het overlijden van mijn man,

mevrouw N. de Vries-Viezelman (tante Nel),
Westkolk 16,
Spaarndam.

Speeltuinvereniging "Nieuw Leven",
afd. Tafeltennis.

Spaarndam, januari 1973,

Tafeltennis Liefhebbers,

Alvorens over de huidige competitie en tournooien te praten, nog even een terugblik op het seizoen '71-'72.

De beide meisjes Ellen Budding en Ellen Sierveld werden eervol tweede in de competitie, evenals het team Rick en Theo.

Het eerste en derde team werden allebei zesde, dus een leuk resultaat voor ons derde N.T.T.B. jaar.

De kennemerland kampioenschappen waren ook al een succes.

De meisjes behaalden in het dubbelspel een tweede plaats evenals Rick van Essen.

Terwijl Ellen Budding en Henk Hartendorp bij de laatste vier kwamen.

Als sluiting hebben wij een eierentournooi annex kampioenschap gehouden in ons eigen clubhuis aan de Boezemkade.

Waar we, na een geslaagde dag, een prachtige finale kregen in de partij Rick van Essen-Ellen Budding, die in het voordeel van Rick werd geëindigd, Rick werd dus kampioen en kreeg op de jaarvergadering een prachtige beker overhandigd, terwijl de nummers 2-3 en 4 een leuke medaille kregen overhandigd door de voorzitter van de Speeltuinvereniging "Nieuw Leven", de heer H. Germans.

En nu de huidige competitie, we begonnen met resp. 1 Senioren Heren team, 2 Meisjes Junioren, 3 Jongens Junioren team's.

De opzet was een nieuwe competitie, met rond de kerstdagen en Nieuwjaar een winterstop.

Nu, de eerste helft is dan afgesloten en wel zeer succesvol, wat U uit de onderstaande standen kunt afleiden, met momenteel 1 kampioensteam en de meisjes grandioos aan de leiding in hun andere halve competitie.

De opstelling van de teams waren,

Meisjes E. Budding - E. Sierveld
E. Lamboo - J. Budding

terwijl Adrie Knijnenburg de tweede helft gaat spelen.

Jongens H. Hartendorp - H. Oud
R. v. Essen - Th. Hoenderdos
J. Lamboo - R. Arons

Senioren S. Balm - C. Groot

D. Budding en ondergetekende.

Wij zijn dringend verlegen om nog enkele Dames en Heren. Kom, wacht U niet en kom ook eens kijken en praten met mij. Het is altijd erg gezellig, vraag dat maar aan onze leden. De speelavonden zijn maandag- en vrijdag avond van 19.00- tot 21.30 uur.

KOMT U, WIJ MOESTEN HET OOK LEREN! ! ! ! !

STANDEN:	SENIOREN	JUNIOREN 2 B	JUNIOREN 3 C
	Heemskerk-5	10-19 G.T.T.C.-1	10-20 Nieuw Leven 2
	Prowana-6	10-16 D.S.S.O.R.W. zw.2	10-12 D.S.B.-1
	G.T.T.C.	10-10 T.T.C.S.-1	10-10 G.T.T.C.-2
	T.O.G.	10- 8 Rapidity-2	10- 8 DSS OR ZW-3
	Nieuw Leven	10- 6 Nieuw Leven-1	10- 6 Tijbb-2
	V.T.C.	10- 1 Fusia	10- 2 T.O.G.-2

JUNIOREN 3 E	MEISJES 3 KL.
DSS OR ZW-4	10-18 Nieuw Leven-1
Nieuw Leven-3	10-16 Te Zaanen-2
Te Zaanen-3	10-14 Te Zaanen-1
G.T.T.C.-3	10- 6 Van Nispen-1
T.T.C.S.-3	10- 4 Te Zaanen-3
T.O.G.-3	10- 2 Nieuw Leven-2

P.S.

De achtkampen in Akersloot zijn een volledig succes voor ons geworden.

Ellen Budding won ongeslagen het achtsterren-kamp en Rick van Essen deed dit bij de jongens 3e klasse.

Johan Lamboo en Theo Hoenderdos werden resp. zesde en zevende.

Dat wil zeggen dat wij twee kampioenen hebben van zo'n kleine 100 tafeltennisjeugdspelers, *PRIMA JONGENS ! ! ! ! !*

Herinneringen aan oud Spaarndam

Nog zie ik moeder achter het wandelwagentje lopen op het jaagpad. De zon scheen fel, het was warm. Mijn zusje en ik hadden een soort zonnehoedjes op. Het zal midden in de zomer zijn geweest. In flinke pas en met een rood hoofd stapte moeder parmantig achter het voertuig waarin wij beiden gezeten waren. Ik was nog niet op school, zodat het meer dan vijftig jaar geleden moet zijn geweest.

Zo omstreeks 1919 of 1920. In mijn kinderogen en zittend in het wagentje was het Spaarne een onoverbrugbare rivier, de Mooie Nel een oneindige watervlakte.

Vanuit de Spionkopstraat in de Transvaalbuurt bereikten wij via de Transvaalstraat, langs kolossen van gashouders, het Spaarne.

Het Jaagpad, dat op de oever nauwgezet de loop van het water begeleidde, scheen mij een eindeloze weg toe.

'Ik zie de pijp van het watermasjien al', zei moeder stevast als wij na een halve kilometer dreinden: 'moe, zijn wij er haast?'

Links van het jaagpad lagen in de weiden enige Schoter boerderijen. In de verte liep de straatweg (met stoomtram) in de richting van Oud-Schoten. 'Wij zijn bijna bij Walter', zei moeder. En dat betekende zoveel als 'de helft zit er op'. Dat huisje van Walter lag vlak langs het jaagpad bij de brug over de Jan Gijzenvaart, die hier in het Spaarne uitmondde. Langs de vaart lag een hoeve en er dobberden in de verte wat onduidelijke scheepjes. Spaarndam was in zicht. 'Daar heb je de rolpaal al', zei moeder opgewekt, zich ondertussen met een zakdoek de druppels van het rode gezicht vegend.

Soms stopte ze even om een paar woorden te wisselen met een oud-dorpsgenoot van haar, die zich te voet of per fiets stadwaarts begaf. Vol bewondering keek je als kleuter naar die prachtige carbidlantaarn, maar dat duurde nooit lang.

'Moe, gaan wij nou door'. zeurden haar kinderen en de pas werd er weer in gezet. Daar lag het fort - een vreemde bedoening voor een kind - waar je soldaten zag lopen. Mijn oom le Noble werkte er. En dan kwam die lange brug bij het stoomgemaal. Op de planken klonken de voetstappen hol. Als klein kind onderging je een geheimzinnige en wat angstige gewaarwording: al dat water en die vreemde raderen en die hoge schoorsteen. En voorbij die brug lag dan eindelijk Spaarndam.

'In dit huis woonde Ds. Baljon', zei moeder en 'hier heb je de school van meester Zuidweg en meester van Borsselen.'

En zo naderden wij de Kolk, waar opoe Nauta woonde. Over de griezelig smalle 'Balk' ging het in de richting van de Grote Sluis, de brug over en langs het Rijnlandse huis naar het huisje op de hoek vóór de boerderij van Blom. Daar woonde tante Trijn en oom Hannes le Noble. Met de twee neefjes was het heerlijk spelen op het erf daar in de laagte of op de boerderij van Blom. Je zag levensgrote kippen en keek met belangstelling hoe een koe gemolken werd. De neefjes hadden zo'n grote trekwagen waarmee wij over de dijk van het Hemeltje naar het Helletje reden of de klucht af de Lage weg op.

Onder de grote bomen voor het Rijnlandse huis speelden wij in het gras en klauterden het stenen muurtje op en af, dat de dijk van de polder scheidt.

Soms ging er een hoogopgetaste hooiwagen over de dijk. Er bleven plukken hooi in de bomen hangen. Hoeveel malen wij met moeder de lange weg naar Spaarndam zijn gegaan, weet ik niet, maar langzamerhand werd het je duidelijk dat het dorp bij de familie hoorde. En dit was geen wonder. Moeder was er op school geweest in de negentiger jaren van de vorige eeuw. Ze ging in Spaarndam ter catechisatie en kon met plezier vertellen hoe ze eens vol bravoure de kansel van de kerk had beklommen en juist bezig was een preek af te steken toen de dominee binnenkwam, die de toespraak zonder veel poespas in het water liet vallen, tot uitbundige pret van moeders mede-catechisanten.

Ze sprak van 'Siempie' Baljon en bewaarde altijd trouw een blad met tekst en liederen ter gelegenheid van het afscheid van deze predikant. Ze vertelde me later hoe dokter Nije mij - haar eerstgeborene - met welgevallen en een goedkeurend knikje, in zijn armen had genomen. Een foto van de dokter maakte deel uit van onze verzameling portretten.

Opa Nanne Nauta is jong gestorven. Hij moet een ringbaard hebben gedragen. Hij had een zandschuit en

voer zand van de duinen achter Elswoud naar de stad. Moeder vertelde ons, dat hij een goed schaatsrijder was en nauw betrokken was bij de activiteiten van de ijsclub 'Nova Zembla'. Als op het toegevroren IJ een ijsfeest werd gehouden reden opoe en opa Nauta 's avonds bij volle maan het kanaal af. Bij schaatswedstrijden was hij van de partij. Opoe Nauta had de zorg voor haar dochters Aaltje, Trijntje, Pietje en Jannie en haar zoons Arie en Piet. De kinderen Nauta hadden hun vrienden en vriendinnen in het dorp, maar ook hun nichten en neven Nooy.

Want aan de overkant van het Spaarnewater lag bij de molen 'De Slokop' de boerderij van tante Pietje, moeders tante. Moeder sprak altijd van de molen van tante Pietje.

Bij onze Spaarndamse bezoeken werd meer dan eens even aangewipt bij deze familieleden van moeder; in het café van Barend werd dan een kogelflesje voor ons uitgeschonken en terwijl moeder met nicht en neef wat bijpraatte, keek je als kind je ogen uit naar al die flessen en karaffen met kleurige inhoud en onbegrijpelijke etiketten. Bij neef en nicht Van Riet trok de werkplaats van de mastenmaker je kinderlijke aandacht. Soms zaten wij op het witte bankje naar het water in de Kolk te kijken.

Moeder vertelde ons, dat in haar jeugd plezierboten, met vlaggetjes versierd, in de kolk aanlegden en dat feestvierende Leidse studenten gloeiende centen op de wal wierpen, die de Spaarndamse jeugd dan bij elkaar graaide. En dan was er het verhaal van 'de Balk'. Elke nacht, precies om 12 uur, ging er een oude man met lange witte baard over de Balk. Onder zijn arm droeg hij een grote bijbel. De ketting van de brug rammelde dan. Waar de grijsaard vandaan kwam en waarheen hij ging, is me nooit duidelijk geworden. Wellicht heb ik ooit verzuimd dit te vragen en kan mijn verre verwant Piet Visser mij uit de droom helpen.

En dan was er ook het verhaal hoe tante Trijn als kind naar de bakker ging om brood te halen. Toen ze haar boodschap gedaan had en naar huis liep, bemerkte ze dat ze gevolgd werd door een meisje met een rode muts, dat niets zei maar haar alleen achterna liep. Hoe meer ze haar pas versnelde, hoe harder het roodgemutste meisje ging lopen. Ik meen me te herinneren, dat het meisje vergezeld was van een grote hond. Toen ze de woning op de Kolk bereikte, was het meisje als bij toverslag verdwenen. Tot op hoge ouderdom heeft tante volgehouden, dat dit inderdaad gebeurd is; een verklaring heeft nooit iemand kunnen geven.

Moeder en vader zijn in 1912 getrouwd. Volgens verhalen zouden zij het eerste echtpaar zijn geweest dat in de nieuwe trouwkamer van het gemeentehuis aan de Kolk in het huwelijk werd verbonden. Ook zouden bij dit huwelijk voor de eerste keer in Spaarndam trouwauto's zijn gebruikt; het huwelijk werd kerkelijk ingezegend in Haarlem.

Ach, dat oude Spaarndam waarover moeder zo met liefde sprak

Je hoorde namen, zonder dat je wist wie achter die namen schuil gingen: Polderman, Tiggelman, Stapel, Kok, Jukes, Hartendorp, de Vries, Oud, Biesheuvel, Vallentgoed, Max, Visser, Melchior, Kuiper, Van der Putten, Brey, Plas, Prevost, Van Sabbe, Balm, Van Warmerdam, Van Beijeren, Handgraaf, Zwaan en nog wel andere misschien.

Later heb ik begrepen, dat de 'ouwe Vallentgoed' aan moeder en de tantes de bijbelvertellingen deed op Zondagschool, dat de Biesheuvels boeren waren in de IJpolder en dat Balm en Kok alles te maken hadden met paling.

Opoe Nauta moet ook in connectie gestaan hebben met de Melchiors, want na de gewelddadige dood van beide mensen, werd haar door de nabestaanden een fraai bewerkte sigarenkoker geschonken, die na ruim 60 jaar nog steeds een sieraad is in mijn kamer. .

Moeder sprak wel over de Spaarndamse kunstschilders Frans Baljon en Cor Visser, die ze gekend moet hebben.

Als schooljongen had ik de grootste bewondering voor de muzikale gaven van Jan van der Putten.

Jan hanteerde samen met vader de schilderskwast en kwam dus wel bij ons thuis. Als de Spaarndamse muzikanten over de dijk marcheerden stond ik vol bewondering te kijken naar het glimmende, ontzag inboezemende blaasinstrument waarmee Jan van der Putten zijn van nature blozende wangen bol blies. Het was een prachtig gezicht die optrekkende fanfare en je vond het geweldig, dat je één van de blazers kende.

Dit was ook het geval als de zangvereniging een uitvoering op de Kolk gaf. Eén van de zangers was oom Piet Duinker, die met een nicht van moeder, Pietje Nooij, getrouwd was. Elke week kwam hij op vrijdagavond koffie en thee brengen bij moeder. Dan hoorden wij thuis het laatste nieuws uit Spaarndam. Hij kon - naar mijn gevoel - heel mooi zingen. In de laatste jaren van zijn leven heeft hij lange tijd bij de Haarlemse kunstschilder Kees Verweij, aan het Spaarne, gewoond.

In de zomer gingen wij 's morgens vroeg, of in de avond, achter op de fiets gezeten, zwemmen in Spaarndam. Voorbij de molen van tante Pietje of althans daar niet ver vandaan, was een zwembad, dat in de oorlog van 1914-1918 bij de in Spaarndam gelegerde fortbewoners in gebruik moet zijn geweest. Mijn eerste zwemlessen werden in het water van de Mooie Nel gegeven.

Nog zie ik vader met zijn gestreepte zwembroek het water in duiken en met forse slagen naar het eilandje zwemmen.

Wat was Spaarndam in mijn kindertijd, in de jaren 1920-1925 een vredig oord. Het maakte indruk op de kleine jongen, die wist dat het dorp zo nauw betrokken was bij de familie.

En als ik nu in 1973 het dorp bezoek, dan voel ik nog altijd die onzichtbare band. Met een zeker heimwee denk ik terug aan al die verhalen en aan personen die ik nauwelijks heb gekend, maar die toch een rol speelden in je kinderleven.

En dan hoop ik, dat Spaarndam zijn gaafheid zal bewaren en dat de Dorpsraad op de bres zal staan voor de handhaving van het eigen dorpskarakter. Spaarndam en zijn bewoners zijn het waard!

maart 1973

Cor Wiegel

